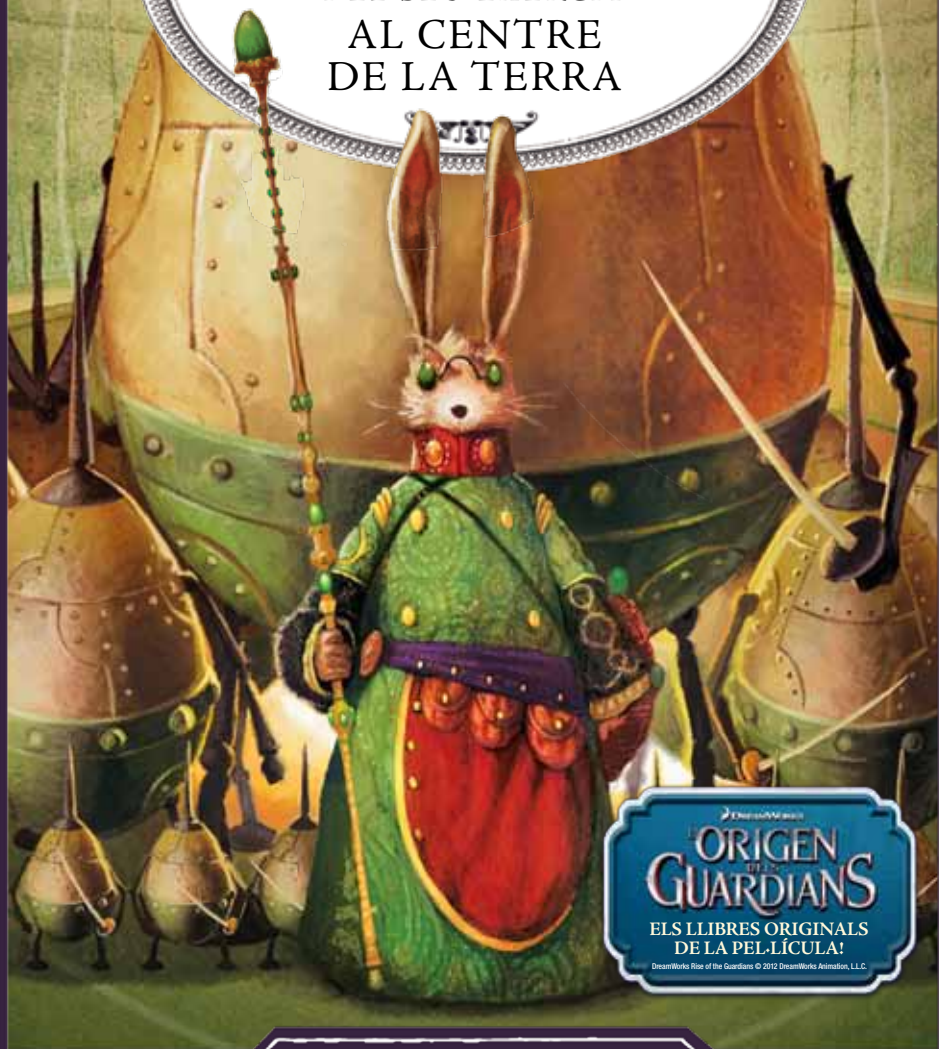

ELS GUARDIANS

—LLIBRE SEGON—

CONILL DE PASQUA

I EL SEU EXÈRCIT
AL CENTRE
DE LA TERRA

DreamWorks
**ORIGEN
DELS
GUARDIANS**

ELS LLIBRES ORIGINALS
DE LA PEL·LÍCULA!

DreamWorks Rise of the Guardians © 2012 DreamWorks Animation, LLC.

WILLIAM JOYCE

Editorial Bambú
és un segell d'Editorial Casals, S.A.

Títol original: *E. Aster Bunnymund and the Warrior Eggs at the Earth's Core!*

Publicat per acord amb Atheneum Books for Young Readers,
un segell de Simon & Schuster Children's Publishing.

© 2012, del text, William Joyce
© 2012, de les il·lustracions, William Joyce
© 2012, de la traducció, Ernest Riera i Arbussà
© 2012, d'aquesta edició, Editorial Casals, S.A.
Casp, 79 – 08013 Barcelona
Tel.: 902 107 007
www.editorialbambu.com
www.bambulector.com

Disseny de la sobrecoberta: Lauren Rille

Primera edició: setembre de 2012
ISBN: 978-84-8343-241-9
Dipòsit legal: B-26090-2012
Printed in Spain
Imprès a Índice, S. L.
Fluvià, 81-87 – 08019 Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

Índex

Abans del capítol u • 11

Un resum, un preludi i una premonició de terror

Capítol u • 17

Comencem la nostra història amb una història

Capítol dos • 25

On es retroben vells amics

Capítol tres • 37

La història de Katherine sobre els seus astoraments recents

Capítol quatre • 44

Una curta passejada pel planeta

Capítol cinc • 52

Un conte abans d'anar a dormir amb una nena, una oca
i homes de les neus que no són tan abominables

Capítol sis • 68

Descobriments sorprenents i màgia antiga

Capítol set • 75

Un conill massa sensacional

Capítol vuit • 82

Un bot, un salt i un saltiró a través del temps

Capítol nou • 90

El secret de l'espasa

Capítol deu • 94

Revelacions, terror i gestes intrèpides

Capítol onze • 100

Mentre vola la torre

Capítol dotze • 104

Fosc cor delicada

Capítol tretze • 112

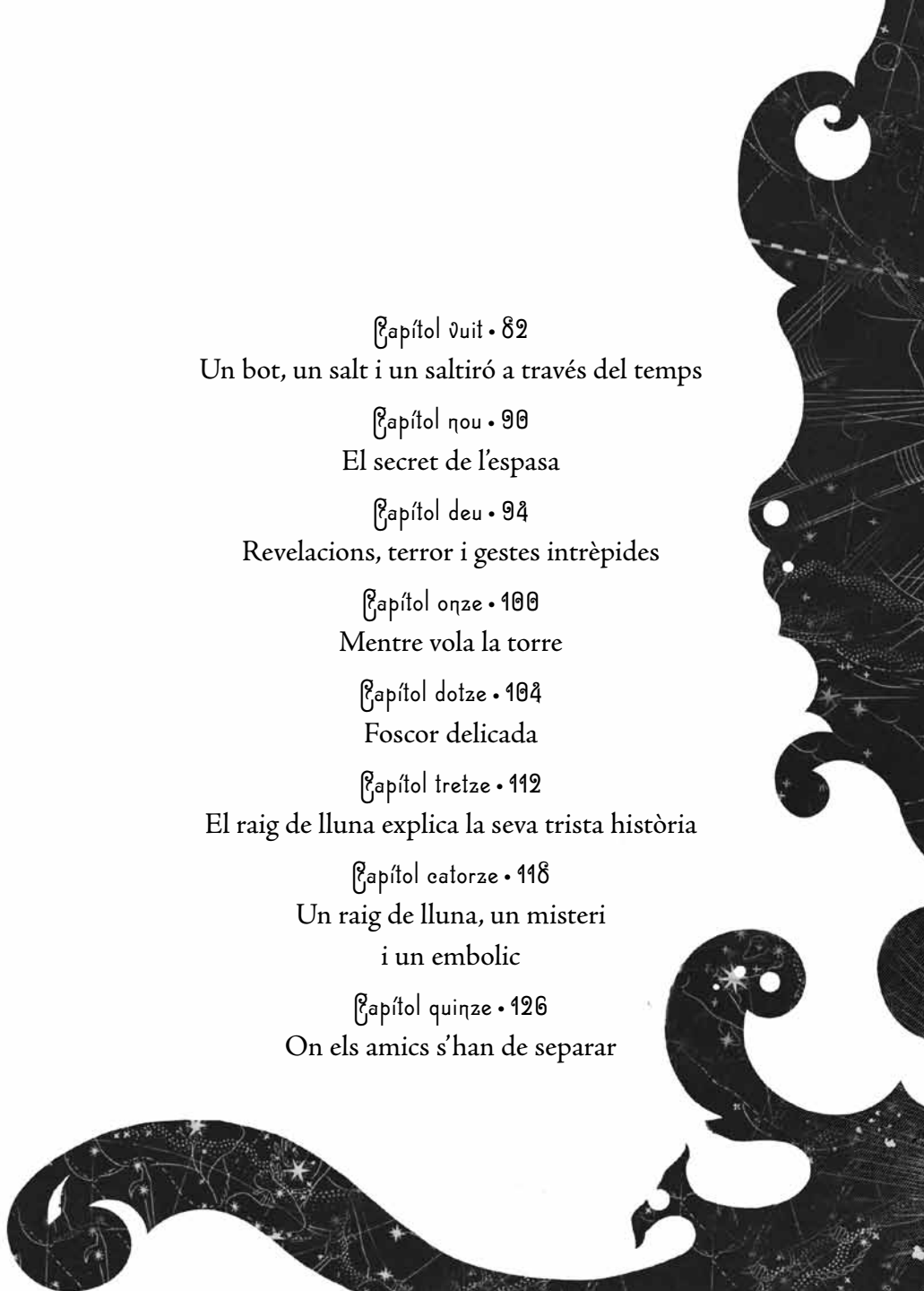
El raig de lluna explica la seva trista història

Capítol catorze • 118

Un raig de lluna, un misteri
i un embolic

Capítol quinze • 126

On els amics s'han de separar

Capítol setze • 130

El rínxol es caragola

Capítol disset • 140

On Ombra valora l'enginy de Nord però demostra
ser un individu d'allò més fosc

Capítol divuit • 151

Un gir sorprenent amb cor de xocolata

Capítol dinou • 165

Llum Nocturna s'esmorteeix

Capítol vint • 167

On trobem unes misterioses marques de mossegades

Capítol vint-i-u • 174

Una discussió extra-ou-rdinària

Capítol vint-i-dos • 183

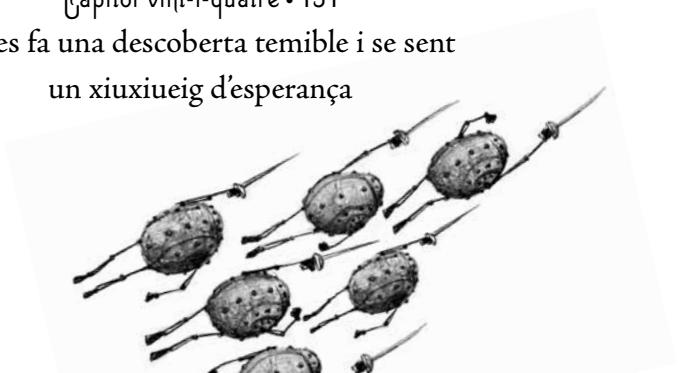
Un misteri n'engendra un altre

Capítol vint-i-tres • 187

La botzinada del destí

Capítol vint-i-quatre • 191

On es fa una descoberta terrible i se sent
un xiuxiueig d'esperança

Capítol vint-i-eine • 197

L'armada oval

Capítol vint-i-sis • 204

El centre podrit

Capítol vint-i-set • 210

El poder del pooka interior

Capítol vint-i-vuit • 216

Comença la batalla

Capítol vint-i-nou • 220

La veu

Capítol trenta • 229

On tot queda lligat per un antic truc mental
que té un origen d'allò més sorprenent

Capítol trenta-u • 233

Brega i batussa

Capítol trenta-dos • 250

Nord cau

Capítol trenta-tres • 252

La cuca fa llum

Un Resum, un Preludi i una Premonició de Terror

DES DE LA VICTÒRIA A LA BATALLA del Rei dels Malsons, el planeta semblava estar relativament tranquil.

Katherine, Nord i Ombric s'havien quedat a l'Himàlaia amb els lames lunars. Sabien que Ombra i els seus exèrcits de malson tornarien a atacar. Ombra havia fugit amb l'armadura del geni robot i havia jurat revenjar-se de tots.

Però l'Home de la Lluna havia donat a Nord l'espasa màgica que havia estat del seu pare. Els havia explicat que existien quatre relíquies més de l'Edat d'Or que podien resultar útils, potser essencials, per der-

rotar el Rei dels Malsons, d'una vegada per sempre. Però el lloc on s'amagava Ombra i quina acció havien de dur a terme tot seguit eren un enigma.

Qüestions similars es plantejaven en una illa llunyana, en una secció retirada de l'oceà Pacífic. En aquesta illa hi residia la criatura més antiga, misteriosa i peculiar que el món havia conegut mai. O que no havia conegut, de fet. Tot i que posseïa una saviesa i un poder extraordinaris, havia renunciat a seguir les anades i vingudes de la història i dels humans. Ningú no recordava haver-li posat mai els ulls al damunt. Aquest ésser, però, sabia que passava alguna cosa. Estava al corrent de la batalla contra el Rei dels Malsons, i coneixia l'existència d'Ombric i d'Ombra. Havia tingut tractes amb ells en el passat distant. Podia veure i percebre senyals gens benvinguts. Des de les profunditats de la Terra (que era el seu reialme), sentia sorolls de mal averany. Li agradava la solitud, però els seus instints animals li deien que, li agradés o

no, li tornarien a demanar que salvés el món del qual s'havia separat i distanciat amb tanta cura.

Va encongir el nas. Va bellugar les enormes orelles.

Va rumiar sobre les terribles batalles que s'acostaven i sobre quin paper decidiria tenir-hi, si és que decidia tal cosa.

Els Nostres Herois

Nord

Petrov

Glum Nocturna

᠓brie

᠓s

Katherine

Començem la Nostra Història Amb una Història

ALES TERRES DE L'INTERIOR de la Sibèria oriental hi havia el poblet que Katherine, Nord i Ombric consideraven casa seva. El poble de Santoff Claussen era una mica més solitari sense ells, però si fa no fa una dotzena de nens aventurers jugaven al bosc encantat que protegia les seves llars del món exterior. Els roures que el formaven eren dels més grans del món. Els seus troncs i les seves branques enormes eren un paradís on enfilarse.

Petter, un noi fort de dotze anys que s'imaginava que era un heroi intrèpid, va catapultar-se fins al

porxo de la seva cabana dels arbres preferida. Hi va aterrar just abans que la seva germana petita, Sascha. Ella estava provant el seu últim invent: guants i sabates que li permetien enfilarse als troncs dels arbres com si fos un esquirol. Però la catapulta de Petter era més ràpida.

–La pròxima vegada et guanyaré –va dir Sascha, amb l’esperança que un petit motor al taló de cada sabata faria el fet.

La nena es va mirar la clariana que s’estenia desenes de metres més avall. L’ós del poble, una criatura enorme, donava la volta al perímetre de la clariana juntament amb Petrov, el cavall de Nicolau Sant Nord. Sascha es preguntava si mai se li permetria muntar dalt de Petrov quan va clissar William l’Alt, el fill gran de William el Vell, acotxat a terra i parlant amb una colla de centpeus. Els nens de Santoff Claussen havien començat a aprendre les llengües més fàcils dels insectes (formiga, cuc, caragol), però

William l'Alt era el primer que s'atrevia a enfrontar-se a l'idioma, molt més difícil, del centpeus. Sascha va acostar-se a l'orella un amplificador de so amb forma de trompeta.

William l'Alt va informar del que deien els centpeus: que tot anava bé; Ombra, el Rei dels Malsons, no es veia enlloc. Era un dia càlid d'estiu, però el record d'aquella terrible jornada en la qual Ombra va aparèixer a Santoff Claussen va fer estremir Sascha com si es trobés enmig de la nit més fosca i en ple hivern.

Ombra havia estat antigament un heroi de l'Edat d'Or, una època llunyana en la qual les constel·lacions governaven l'univers. En aquells temps, el seu nom era General Kozmotis Ombrachner, i havia dirigit els Exèrcits de l'Edat d'Or en la captura dels temorencs i dels pirates dels somnis que infestaven aquella era. Aquests malvats eren arteres criatures de la foscor. Quan van fugir de la seva presó, van devorar l'ànima

del general, que a partir d'aquell moment es va delir pels somnis dels nens innocents i va ser conegut simplement com a «Ombra». Estava decidit a espremer tota la bondat dels somnis fins que es convertissin en malsons, fins a l'últim, de manera que els nens de la Terra i després els d'altres planetes visquessin presos del terror. I els somnis dels nens de Santoff Claussen –que mai no havien conegut ni la por ni la maldat– eren els tresors que més cobejava.

Sascha, com els altres nens i nenes de Santoff Claussen, havia sobreviscut a aquella nit terrorífica en la qual els temorencs d'Ombra gairebé els havien capturat al bosc encantat, i se n'havien deslliurat gràcies a un noi resplendent amb una vara de llum de lluna que va fer retrocedir aquells saltamarges negres com la tinta.

Es va enfilear per una branca i es va penjar pels genolls, encara amb la trompeta a l'orella. *El món es veu diferent, cap per avall, però sona igual*, va pensar.

Sascha va tornar a escoltar, i llavors va abaixar l'amplificador de so. Els insectes havien dit que tot estava bé. *Tanmateix, i si Ombra i els seus temorencs tornaven un cop més?* Va arrugar el front, però abans que aquest pensament pogués enfosquir-li l'estat d'ànim, Petter va cridar-la amb un nou desafiament.

–Una carrera fins a la clariana! –va exclamar, i va saltar a la branca més propera.

Baixant de l'arbre, les sabates i els guants de Sascha li donaven avantatge. Va aterrar amb orgull davant de William l'Alt i el seu germà William Gairebé-El-Més-Jove. Petter, el germà de Sascha, encara era a mig arbre.

La nena estava a punt de presumir de la seva victòria quan va veure els elfs de pedra ajocats entremig de les vinyes i els arbres. Hi havia com a mínim deu estàtues en total, i eren un espectacle sobrenatural i inquietant, alguns amb els braços enlaire, les espases a punt; d'altres, paralyzats al mig d'un crit.